

27/5/05

MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE
BESCHERMING ALS MONUMENT, STADS- OF DORPSGEZICHT

DE VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING,

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 27 juli 2004 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 15 oktober 2004;

Gelet op het ministerieel besluit van 04 juni 2004 houdende ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 04 november 2004,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003:

1°. Wegens de artistieke, historische en sociaal-culturele waarde:
- als monument:

Onze-Lieve- Vrouw Ter Duinenkerk, naar ontwerp van J. Lantsoght, gelegen te Koksijde (Koksijde), Jaak Van Buggenhoutlaan(Kok) ;
bekend ten kadaster:
Koksijde, 1e afdeling, sectie E, perceelnummer(s) 678T(DEEL).

De artistieke waarde wordt bepaald door:

De interieurelementen die integrerend deel uitmaken van het ontwerp en werden vervaardigd door verschillende belangrijke eigentijdse kunstenaars.

- De beelden van M. Witdouck:

- H. Antonius
- H. Rita
- Zalige Idesbald
- Gekruisigde Christus

- De glasramen, ontworpen door de Luxemburgers J. Lefèvre en F. Kinnen en uitgevoerd door R. Vandeweghe (St.-Andries) en het glas-in-beton van het portaal van G. Loire.
- Het hoofdaltaar en de zijaltaren van witte travertijn;
- De keramieke doopvont van R. Vandeweghe. Het deksel van de vont is van R. Bonduel. Het zijn twee belangrijke West-Vlaamse kunstenaars die ook internationaal erkend worden;
- De westelijke zijkapel toegewijd aan Onze-Lieve-Vrouw ter Duinen met altaar (steen van Berchères) naar ontwerp van A. Martin (Chartres) en erboven beeld van Maria, van B. Loire (Chartres);
- Tussen de Mariakapel en het koor situeert zich de H. Sacramentskapel met opvallend tabernakel in smeedwerk van R. Bonduel (Brugge);
- Het interressant geheel van orgeltribune met orgel van Loncke (Kortemark) en de toegang tot de orgeltribune geflankeerd door twee biechtstoelen;
- Het wijwatervat.

De historische, in casu architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een bedehuis ontworpen door de Brugse architect Jozef Lantsoght. Het gebouw wordt beschouwd als één van zijn beste werken. De kerk wordt gekenmerkt door een plattegrond die de traditionele verdeling van het kerkgebouw verzoent met de eisen van de liturgische viering. Het koor wordt duidelijk gescheiden van de gelovigen, die toch zo dicht mogelijk bij het altaar worden gebracht.
- Typerend en vernieuwend is de plastische plattegrond, die zich in een monumentale opstand uitwerkt en het materiaalgebruik i.e. een constructie van staal, beton en betonglas. Het betonskelet is bekleedt met witte baksteen en de metalen dakkap bekleedt met blauwgeglazuurde tegels.
- Als zijnde een kerk die reeds vermeld wordt in de eigentijdse architectuur als een belangrijke realisatie binnen de zoektocht naar een nieuwe kerkarchitectuur.
- De kerk wordt zowel door ontwerp als door materiaalgebruik beschouwd als een voorbeeld van een modern kerkgebouw in Vlaanderen na de Tweede Wereldoorlog.
- De architect besteedde veel aandacht aan de integratie van kunstwerken. De glasramen werden ontworpen door de Luxemburgers J. Lefèvre en F. Kinnen en uitgevoerd door R. Vandeweghe (St.-Andries). De beelden werden ontworpen door M. Witdouck.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven:

- De kerk is een voorbeeld van hoe na de Tweede Wereldoorlog gezocht wordt naar een uitgesproken nieuwe vormgeving en een andere planopbouw voor kerken.

2° Wegens de artistieke, historische en sociaal-culturele waarde:
- als monument:

Sint-Jan de Doperkerk, naar ontwerp van J. Lantsoght, gelegen te
Menen (Menen), Guido Gezellelaan +122;

bekend ten kadaster:

Menen, 2e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 343W12 (DEEL).

De artistieke waarde wordt bepaald door:

De interieurelementen die integrerend deel uitmaken van het ontwerp en die vervaardigd werden door verschillende belangrijke eigentijdse kunstenaars.

- Sint-Jan de Doper van M. Witdouck;
- Het hoofdaltaar en zijaltaar van witte travertijn;
- De glasramen vermoedelijk ontworpen door de Luxemburgers J. Lefèvre en F. Kinnen en uitgevoerd door R. Vandeweghe (St.-Andries). De glasramen van het portaal werden ontworpen door Nevens en uitgevoerd door Delodder;
- Vier biechtstoelen.

De historische, in casu architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een kerk ontworpen door de Brugse architect Jozef Lantsoght. De kerk wordt beschouwd als één van de beste realisaties van de architect. Het gebouw wordt gekenmerkt door een plattegrond die de traditionele verdeling van het kerkgebouw verzoent met de eisen van de liturgische viering. Het koor wordt duidelijk gescheiden van de gelovigen, die toch zo dicht mogelijk bij het altaar worden gebracht.
- Typerend en vernieuwend is de plastische plattegrond, die zich in een monumentale opstand uitwerkt en het materiaalgebruik i.e. een constructie van staal, beton en betonglas. Het betonskelet is bekleed met witte baksteen en de metalen dakkap bekleedt met blauwgeglazuurde tegels.
- Als zijnde een kerk die reeds vermeld wordt in de eigentijdse architectuur als belangrijke realisatie binnen de zoektocht naar een nieuwe kerkarchitectuur.
- De architect besteedde veel aandacht aan de integratie van kunstwerken. De glasramen werden vermoedelijk ontworpen door de Luxemburgers J. Lefèvre en F. Kinnen en uitgevoerd door R. Vandeweghe (St.-Andries). De beelden werden ontworpen door M. Witdouck.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven:

- Het bedehuis is een voorbeeld van hoe na de Tweede Wereldoorlog gezocht wordt naar een uitgesproken nieuwe vormgeving en een andere planopbouw voor kerken.

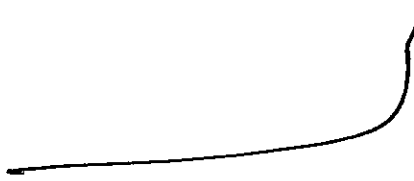
Art. 2. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel,

27 MEI 2005

Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening,

Dirk VAN MECHELEN